

23. Sinodalitat, caminem junts com a germans...

A l'Esperit Sant i a nosaltres ens ha semblat bé (fets15,27)

LA PARAULA DE DÉU

"Aquell mateix dia, dos dels deixebles anaven a un petit poble anomenat Emaús, situat a uns deu quilòmetres de Jerusalem. Pel camí parlaven sobre el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, el mateix Jesús es va acostar i va continuar caminant amb ells. Però alguna cosa impedia que els seus ulls ho reconeguessin. Ell els va dir: «Què comentaven pel camí?».

Els es van aturar, amb l'aspecte trist, i un d'ells, anomenat

Cleofàs, li va respondre: «Tu ets l'únic foraster a Jerusalem que

ignora el que va passar aquests dies!».

«Quina cosa?», els va preguntar.

Els van respondre: «El que fa referència a Jesús, el Natzaret, que va ser un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble, i com els nostres summes sacerdots i els nostres caps el van lliurar per ser condemnat a mort i el van crucificar. Nosaltres esperàvem que fos ell qui lliurés Israel. Però a tot això ja hi van tres dies que van passar aquestes coses. És veritat que algunes dones que estan amb nosaltres ens han desconcertat: elles van anar de matinada al sepulcre i com que no van trobar el cos de Jesús, van tornar dient que se'ls havia aparegut uns àngels, assegurant-los que ell és viu. Alguns dels nostres van anar al sepulcre i van trobar tot com les dones havien dit. Però a ell no ho van veure.

Jesús els va dir: «Homes durs d'entesa, com els costa de creure tot el que van anunciar els profetes! ¿No calia que el Messies suportés aquests patiments per entrar a la seva glòria?» I començant per Moisès i continuant en totes les Escriptures el que s'hi referia. Quan van arribar a prop del poble on anaven, Jesús va fer posat de seguir endavant. Però ells li van insistir: «Queda't amb nosaltres, perquè ja és tard i el dia s'acaba». Ell va entrar i es va quedar amb ells. I estant a taula, va prendre el pa i va pronunciar la benedicció; després el va partir i se'l va donar. Aleshores els ulls dels deixebles es van obrir i el van reconèixer, però ell havia desaparegut de la seva vista. I es deien: «¿No cremava potser els nostres cors, mentre ens parlava pel camí i ens

explicava les Escriptures?». En aquell mateix moment, es van posar en camí i van tornar a Jerusalem

ESBRINEM:

1. Per què estan tan desanimats?
2. El fet que Jesús s'aparegui aquests dos deixebles que indica?
3. Quines escriptures són les que cita Jesús.
4. Podem trobar la idea de Sinodalitat en aquest passatge?
5. "El que el Senyor ens demana, en cert sentit, ja està tot contingut a la paraula «Sínode». Caminar junts -laics, pastors, bisbe de Roma- és un concepte fàcil d'expressar amb paraules, però no és tan fàcil posar-ho en pràctica."
Què trobem a faltar a la parròquia per anar junts?

OBJECTIU SETMANAL

5è manament de la santa Mare Església:
Ajudar a l'Església en les seves necessitats.
Ajudem resant, fent favors, anant a Missa, fent d'escolà...